Бла́женъ, жна, жно, -жний. 1) що се не яде въ пости дни, сир. вено отъ месо или отъ блажно масло, (срѣзно, не постно) блажно. 2) понѣкога казватъ и за блажни тѣ дни, въ които се яде блажно, блажни дни. 3) прѣносно наричатъ турцитѣ блажни, може защото ядатъ все блажно или защото се тъкмяватъ сравнително по-добрѣ. Единъ блаженъ върви въ пѫтьтъ, дано ще у дома да дойде.

Блажа, жишъ гл. ср. 1) ямъ блажно, мърся, блажувамъ. 2) захвалямъ нѣкому, (в. облажавамъ) ~~ублажавамъ~~ го, викамъ му: блазѣ ти (в. ублажавамъ). Да блажи Господь че е благъ, ~~да ... дава благо до~~бро.

Блажавамъ условно отъ блажа

Блазнение, ср. 1) налитане за желаеми нѣща, които не могатъ лесно да се постигнатъ, тълчение.
~~Блазни~~ 2) вадене отъ умъ (глава), мътение, подмамване, прѣлъгване, подлъгване.

Блазня -нишъ гл. д. 1) налитамъ си, докарвамъ си на умъ нѣща които ми се ревнятъ, а не могатъ лесно да се постигнатъ, тегли ми се, втълчава ми се. Нѣщо те блазни, "блазни го д+ за прѣсно мляко". 2) вадя отъ умъ, мътя, подлъгвамъ, ~~...~~, подмамвамъ. Що та блазни тебе, блазни го дяволъ на сънь. 3) тъй ми чини, струва ми че е нѣщо такова, тъй ме блазни менъ умътъ, върти ми се изъ умъ ...

Блазня, ж. в. блазнене? съблазънь. Нейд. Богор.

Блазѣ, нар. блазѣ ми, блазѣ ти, блазѣ му, блаженъ, богатъ, ... честитъ, ... "Блазѣ на глухийтъ че два пѫти чуе"

Блакишенъ, дума что я найдохъ записана, но где и какво показва, забравилъ съмъ

Блана ж. в. бльна.

Блатище ср. блатисто мѣсто, потресище, азмаликъ

Блатенъ, тна, тно, -тний, който расте или се води въ блато, блатна трѣва.

Блатистъ, а, о, -ий, в. блатливъ

Блато, ср. 1) ~~...~~ ширнейшо пространство застояла вода = ~~...~~ ~~... локва~~ 2) ... що не се възражда да исти... ~~...~~ калъ, тиня во ... ~~...~~ 3) ~~...~~ пространство покрито съ вода. Цѣп. в. Бугатопрьскъ, обрасло съ водни трѣви, а блатнякъ. 3) ~~... локва ...~~ в. Езеро, защото често езеро се зове блато и блато езеро.

Блатливъ, а, о, -ий,

Блатский, ка, ко, -ский, отъ блато, което живѣе по край блато. Блатска свиня. ~~...~~

Блатце — ца, ср. умал. отъ блато

Блезна, ж. на платно когато въ тъкането нѣкоя жица се скъса и не я уловятъ да я вържатъ въ тъканото остава блезна, вижда се нѣщо изтъкано безъ жица, което личи и грози.

Блезнаво, нар. все блезни

Бленувамъ, в. блѣнувамъ, бльнувамъ и бълнувамъ

Бленуване в. блѣнуване, ~~...~~